ANNE DELASSUS

An Image Enters the Heart, Afghanistan

...) Behind the viewfinder I await the apparition of a living landscape that, for a brief moment, is an answer a communion, an unlocking of the infinite ..) Anne Delassus interviewed by Charles Juliet, 2002.

1988 marks my initiation to Afghan culture, sparked by the encounter with A., a man of the Afghan Diaspora exiled in France. Yet in 1992 my work turns toward Iraqi Kurdistan. Three journeys to the region bring forth the series *Kurdistan, Land of Light*. Is this a detour? A photographic initiation to the worlds of the Orient? During the same period I begin learning the Persian language. Its poetry enchants me. Mysterious or crystal-clear it resonates with quests that, for me, are essential.

Summer 2003, travel in Afghanistan. Rock, dust, water human beings. To me, this country is like a clay cauldron within which humans and their landscapes make and unmake themselves without end. The Afghans maintain a powerful bond with their land, the rivers, the colors, the animals. A living bond that allows for disintegration, metamorphosis, and loss.

The wind scatters beige ash over the foliage and whisks it away to the peaks of the Hindu Kush. The dust dulls, eradicates all luster yet also nourishes. On the high plateau of Shiwa, where Pashtuns and Tadjiks roam in mutual respect, human lavatories are also cemeteries for animals. A big white dog, its fur thick with dew, rests on the grass as if asleep. The blazing sun and the snow will return him to the earth, making fertilizer of his remains. In a Kabul market stall, a baker dozes in the breeze of a half-open window, surrounded by his cooling breads.

Bridge on the Bangui river Taloqa

Refinements, simplicity, archaisms? A relationship to the sacred? Are humans formed by their landscapes? Do they carry the memory of those landscapes within them, throughout the ages?

Here, men and landscapes act as attributes of one another as reflective materials that collect and refract each other Through these exchanges, subtle, sometimes abstract, links let themselves be glimpsed.

In Persian, they call the skeleton of a human being *xecht o guélech-é djan*, the bricks and clay of the person's soul.

Anne Delassus
English translation: Leslie Gladsjo

Anne Delassus (Vincennes, France, 1949) has been involved with photography since the '80s working on a freelance basis for the daily and periodical press. Her personal photographs as well as those of photographic assignments locate themselves on the borderline between the real and the invisible. Her *Kurdistan, land of light* received the honourable mention of Photosynkyria 2002 and her *Et l'âme quitta les os* (a project on pigs in Corsica) was shown at the Museum of Corsica in 2004.

The portfolio presented here constitutes the first part of an Afghan Suite that she started in the summer of 2003.

ANNE DELASSUS

ΜΕΣ' ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ, ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

[...] *Πίσω ἀπ' τό σκόπευτρο, περιμένω νά φανερωθεῖ ἕνα ἀνθρώπινο τοπίο πού, σε μιά φευγαλέα στιγμή, γίνεται ἀπόκριση, συνεύρεση, ἄνοιγμα στό ἄπειρο* [...]

ἀπό συζήτηση τῆς Anne Delassus μέ τόν Charles Juliet, 2002

Ἡ μύησή μου στήν κουλτούρα τοῦ Αφγανιστάν ξεκινᾶ τό 1988, ὅταν συνάντησα τόν Α., Αφγανό τῆς διασπορᾶς ἐξόριστο στή Γαλλία. Ἡ δουλειά ὅμως πού ἀνέλαβα τό '92 ἀφοροῦσε τό ἰρακινό Κουρδιστάν. Μετά ἀπό τρία διαστήματα παραμονῆς στήν περιοχή, γεννιέται ἡ σειρά *Κουρδιστάν, γῆ τοῦ φωτός* (*Kurdistan, terre de lumière*). Ὑπεκφυγή; Φωτογραφική μύηση στούς κόσμους τῆς Ανατολῆς; Τήν ἴδια ἐποχή ἀρχίζω νά μαθαίνω περσικά. Ἡ περσική ποίηση μέ μαγεύει. Μυστηριώδης ἤ διαυγής, ἀντηχεῖ ἀναζητήσεις πού γιά μένα εἶναι ἀναγκαῖες.

Τό καλοκαίρι τοῦ 2003 ταξιδεύω στό Αφγανιστάν. Βράχος, σκόνη, νερό, ἄνθρωποι, αὐτή ἡ χώρα μοιάζει μέ πήλινο καζάνι ὅπου ἀσταμάτητα πλάθονται κι ἀφανίζονται οἱ ἄνθρωποι καί τά τοπία τους. Οἱ Αφγανοί διατηροῦν ἰσχυρούς δεσμούς μέ τή γῆ τους, τά ποτάμια, τά χρώματα, τά ζῶα. Δεσμούς ζωντανούς, πού ἐπιτρέπουν τή διάσπαση, τή μεταμόρφωση καί τόν ἀφανισμό.

Ὁ ἄνεμος παρασύρει κι ἀφήνει στίς φυλλωσιές μιά ὠχρή στάχτη ἀπό τίς πλαγιές τοῦ Hindou Kouch. Ἡ σκόνη αὐτή σβήνει κάθε γυαλάδα, ἀλλά θρέφει κιόλας... Στό ὑψίπεδο Shiwa, ὅπου συμβιώνουν εἰρηνικά Παστοῦνοι καί Τατζίκοι νομάδες, οἱ τουαλέτες τῶν ἀνθρώπων εἶναι καί νεκροταφεῖα ζώων. Ἕνας μεγάλος ἄσπρος σκύλος, μέ τό τρίχωμα ὑγρό ἀπ' τή δροσιά τοῦ πρωινοῦ, μοιάζει νά ἀποκοιμήθηκε στό χορτάρι. Ὁ καυτός ἥλιος, τό χιόνι, θά τόν παραδώσουν στό χῶμα, θά τόν κάνουν φύραμα...

Ἐπιτηδεύσεις, ἁπλότητα, ἀρχαϊσμοί; Σχέση με τό θρησκευτικό στοιχεῖο; Πλάθονται οἱ ἄνθρωποι ἀπό τά τοπία τους; Διατηροῦν τήν ἀνάμνηση αὐτή μέσα στόν χρόνο;

Ἄνθρωποι καί τοπία ζυμώνονται ἐδῶ ὡς χαρακτηριστικό γνώρισμα τοῦ ἄλλου, ὡς ὑλικά πού ἀντικατοπτρίζουν, λαμβάνουν κι ἀντηχοῦν. Ἕνα πηγαιν-έλα τῆς ὕλης, πού ἀφήνει νά διαφανοῦν δεσμοί ἀνεπαίσθητοι κι ἀφηρημένοι.

Στά περσικά, ὅταν μιλᾶμε γιά τόν ἀνθρώπινο σκελετό, λέμε: *xecht o guélech-é djan*, τά πλιθιά κι ὁ πηλός τῆς ψυχῆς.

Anne Delassus

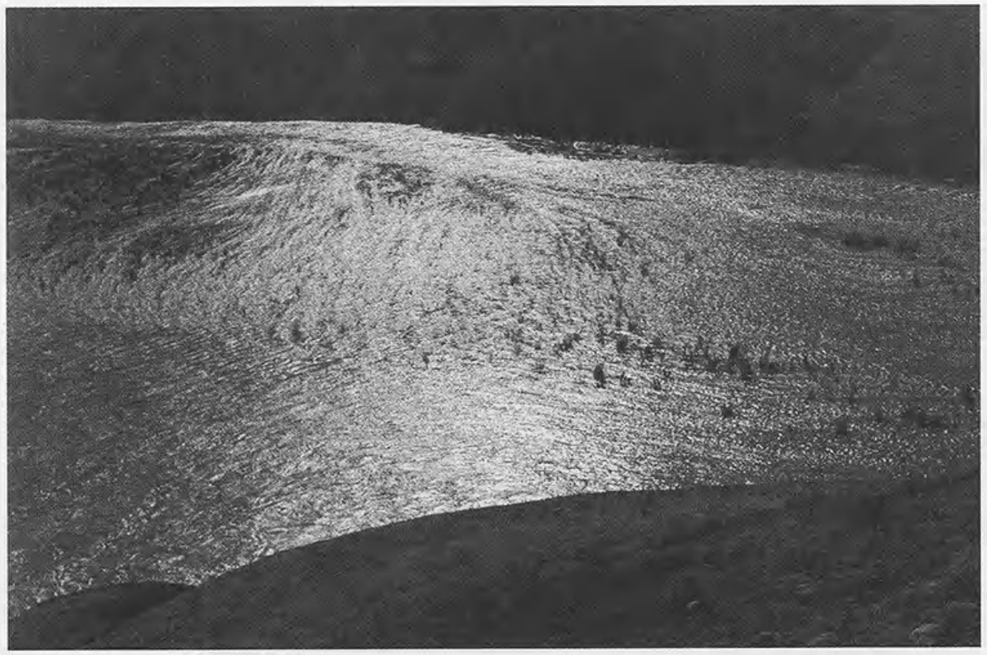

Ὁ ποταμός Koktcha στήν περιοχή Keshem

FThe Kokcha river Keshem region

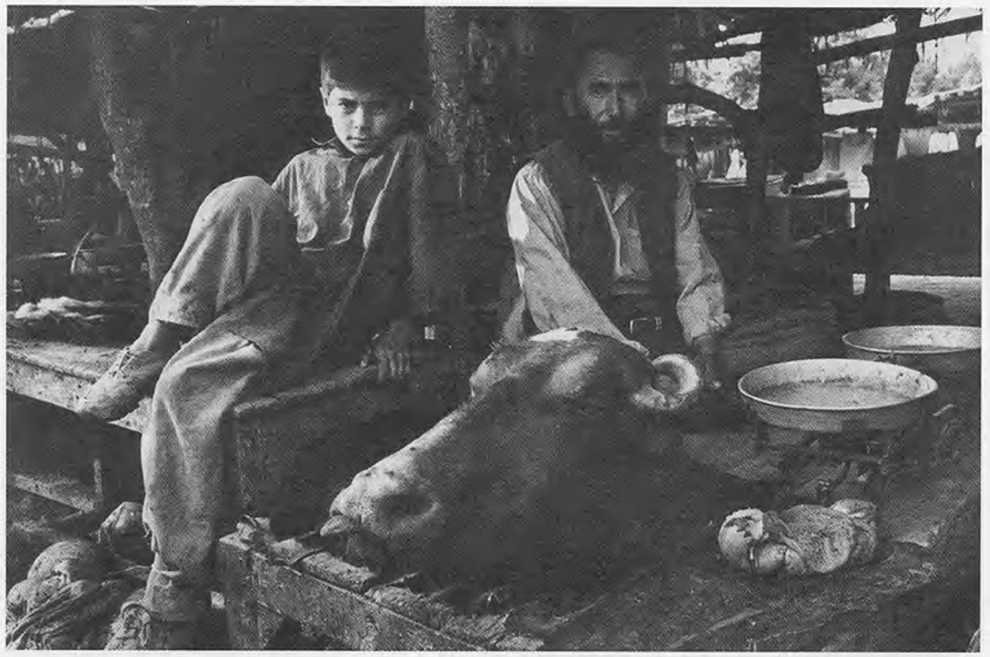

Παζάρι τοῦ Taloqan

Bazaar Taloqan

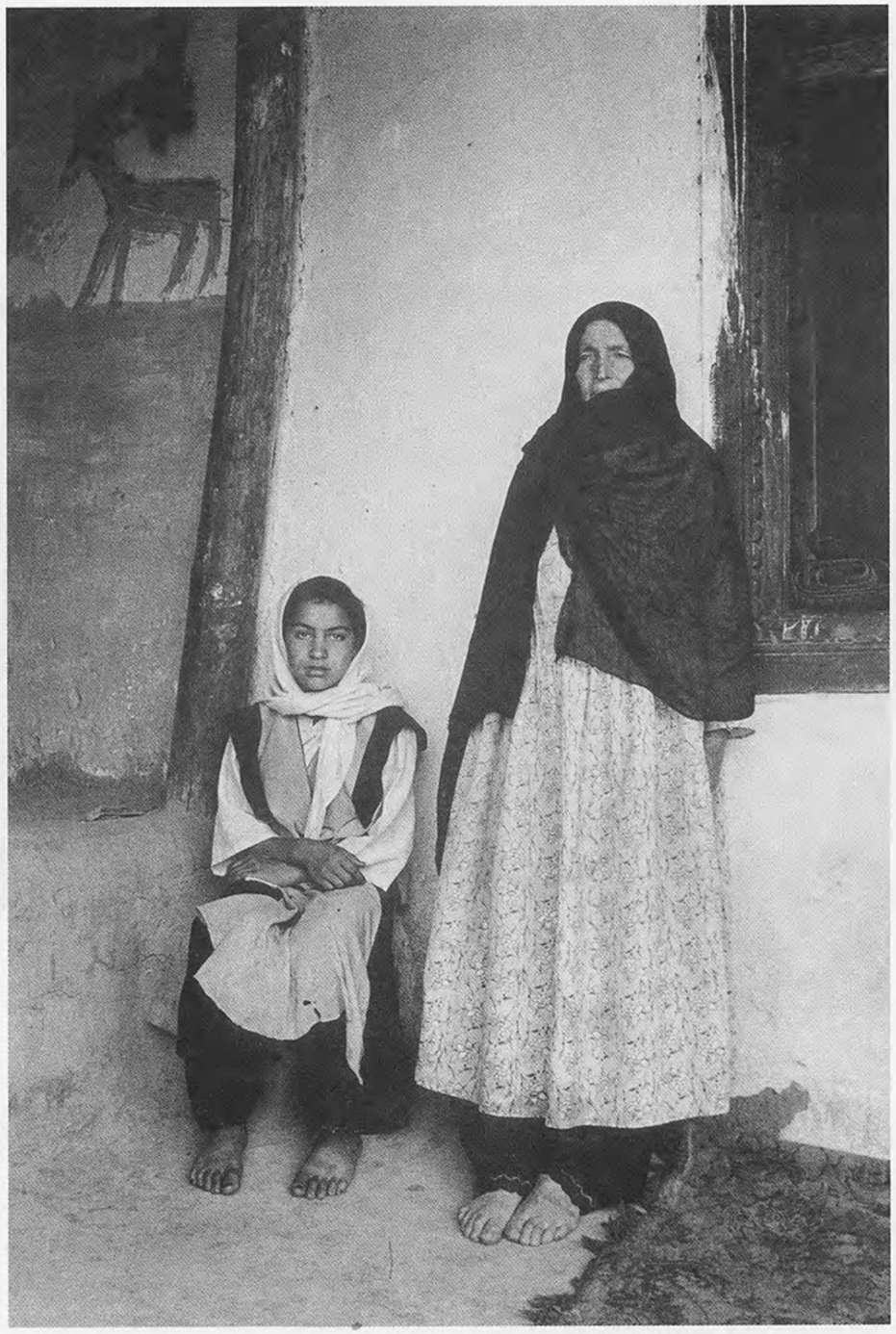

Γυναίκα μέ τήν ἐγγονή της, Boharak, Badakhshan

Woman and her granddaughter Boharak, Badakhshan

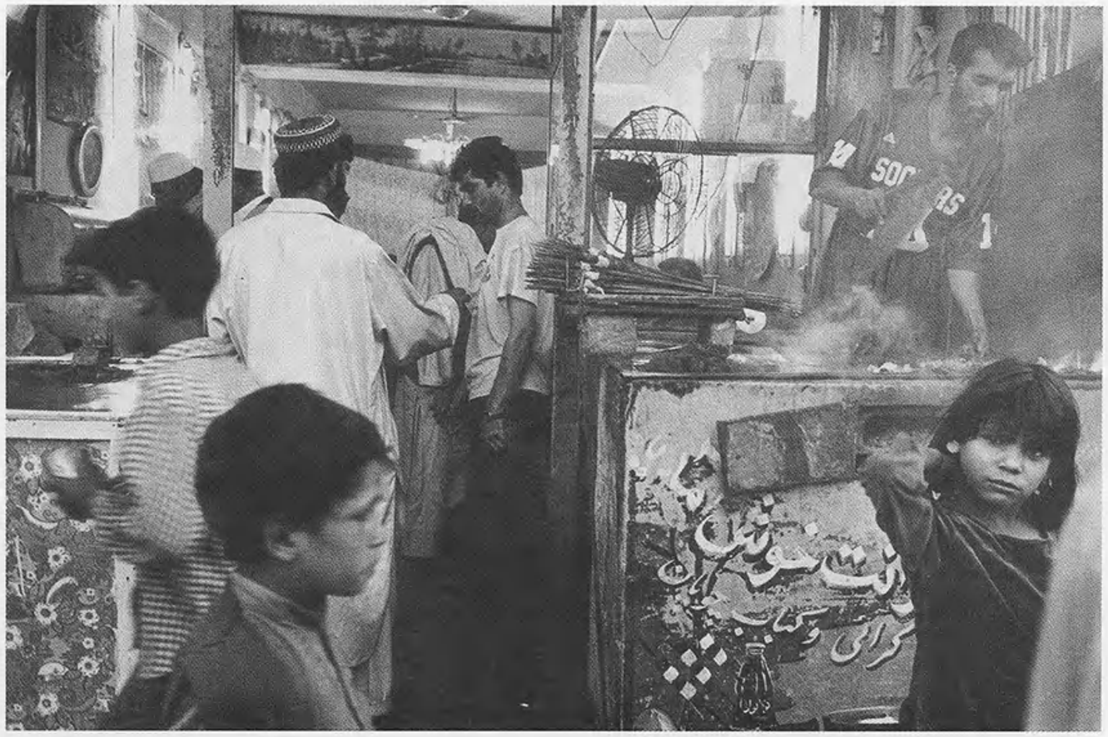

Deh-yé Afranan, Καμπούλ

Deh-yé Afranan, Kabul

Στίς ὄχθες τοῦ Koktcha, περιοχή Faïzabad

On the banks of the Kokcha, Faïzabad region

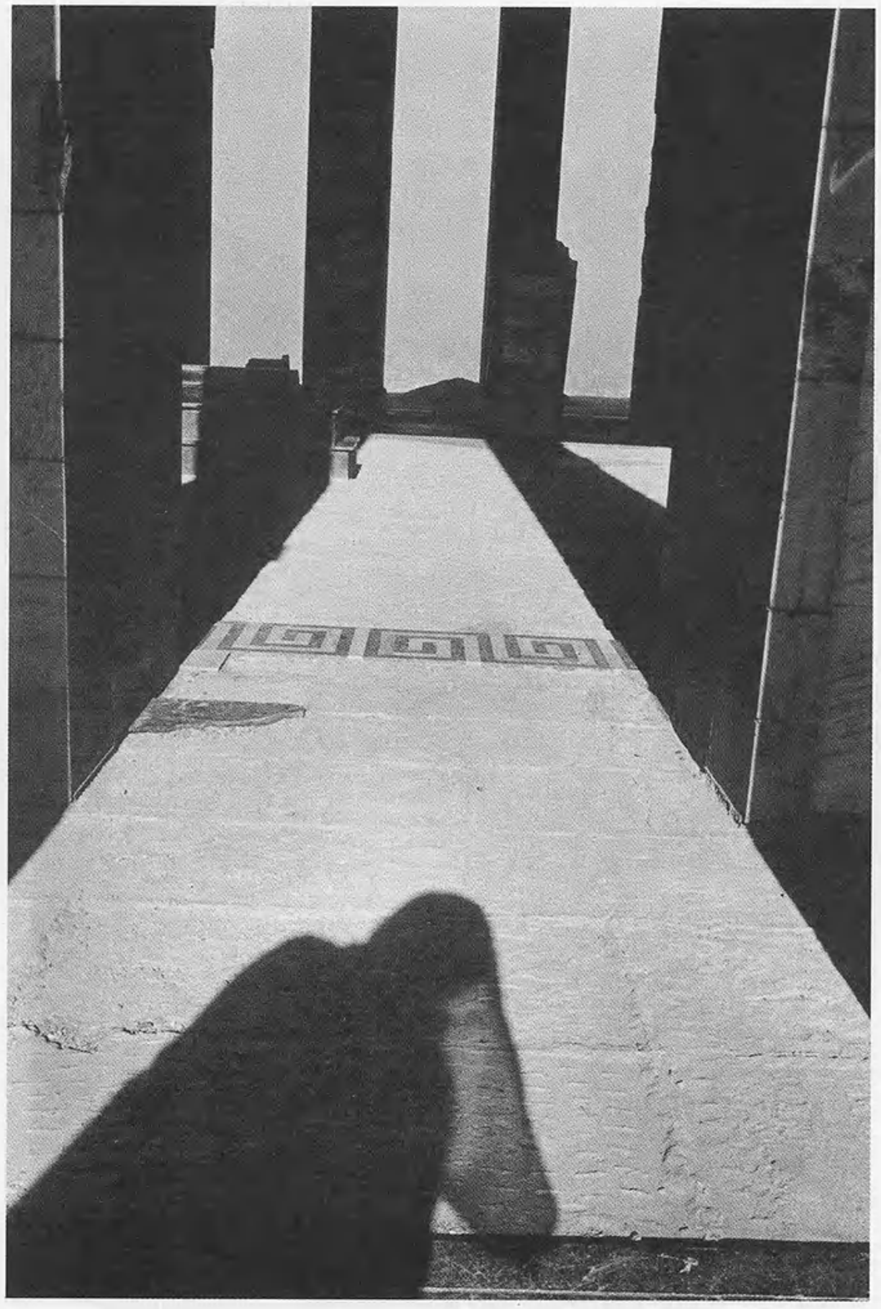

Tépé Maran Jan, μαυσωλεῖο τοῦ βασιλιᾶ Ναδίρ Σάχ, Καμπούλ

Tépé Maran Jan, Mausoleum of the king Nader Shah, Kabul

Γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Bangui, Taloqan

Bridge on the Bangui river Taloqaṇ

Νεαρός ἄνδρας Koutchi, Shiwa, Badakhshan

Young Kuchi man, Shiwa, Badakhshan

Τατζίκοι καί Παστοῦνοι, καταυλισμός Koutchi, Badakhshan

Tadjik and Pashtun men, Kuchi encampment, Badakhshan

Νεαρή νομάδα μέ τό παιδί της, Shiwa, Badakhshan

Young nomad woman and her child, Shiwa, Badakhshan

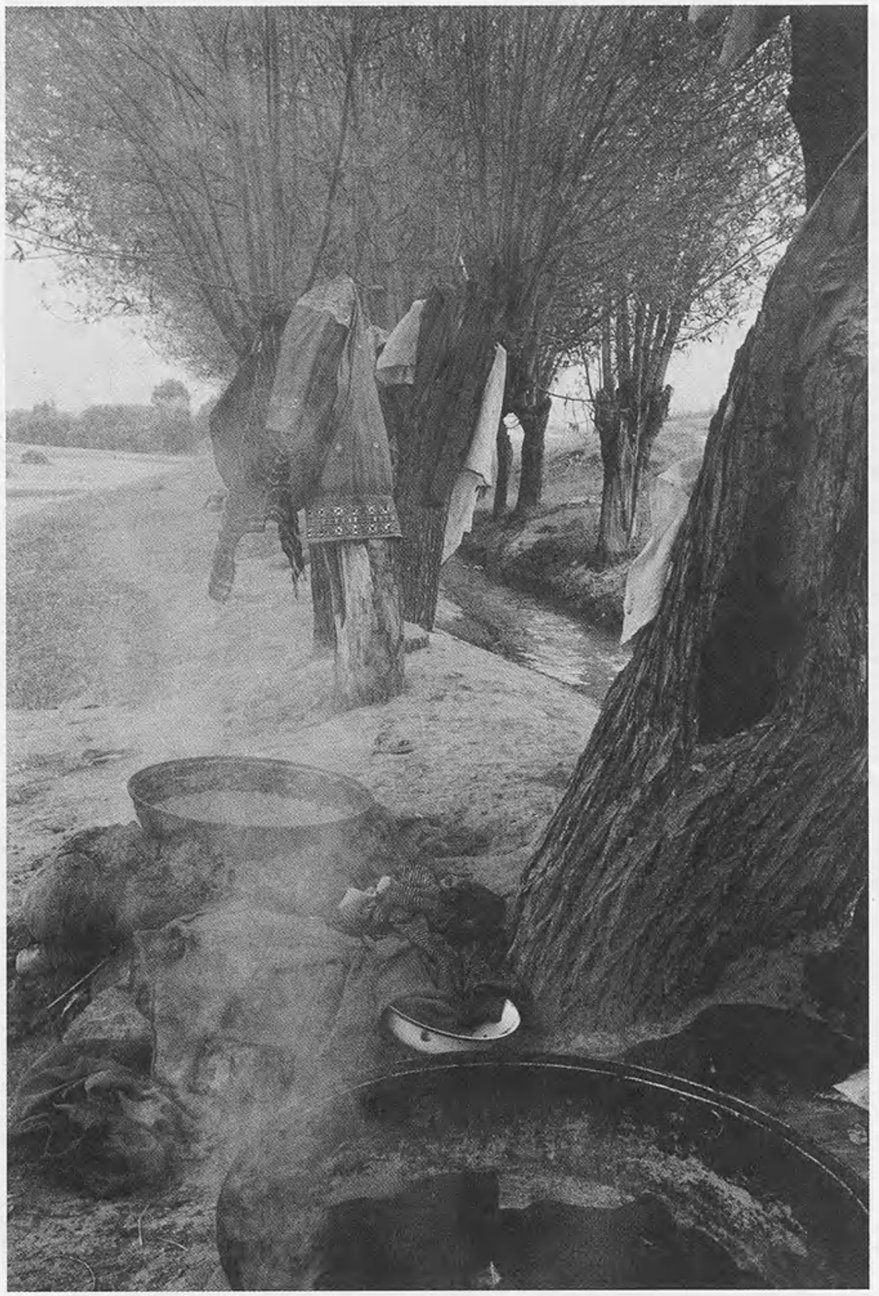

Battach, περιοχή Faïzabad

Battach, Faïzabad region

Shir-Khan-bandar Amou Daria, ποταμός-σύνορο μέ τό Τατζικιστάν

Shir-Khan-bandar Shores of the Amu Darya, at the border with Tadjikistan